

Declaració Institucional davant la impunitat de les agressions feixistes

Des d'uns anys ençà els carrers del nostre país han viscut nombroses mobilitzacions populars, de caràcter massiu i exemplar, que s'han caracteritzat, per sobre de tot, pel seu caràcter no violent. Mobilitzacions de centenars de milers de persones que no han registrat ni el més mínim incident de caràcter violent.

El clima d'absolut respecte democràtic i pacífic a les múltiples opcions polítiques que conviuen a la societat catalana va ser trencat el passat 1 d'octubre i els seus prolegòmens, per una actuació judicial i policial que des d'aleshores, ha generat més d'un miler de persones ferides i centenars de persones investigades incloent més de 700 alcaldes del nostre país.

És en aquest context en què hi ha hagut un clar auge d'agressions i d'amenaques contra persones militants o activistes favorables al referèndum o a la república, i fins i tot contra periodistes.

Així com també, s'han documentat desenes d'incidents i agressions als carrers d'arreu dels Països Catalans. Parlem de desenes de persones que han patit en la seva pròpia pell o en el seu immoble trets amb armes, o persones que han estat agredides físicament a la via pública pel simple fet de lluir un llaç groc a la solapa de la jaqueta, de l'incendi d'un ateneu popular al barri de Sarrià de Barcelona, agressions a periodistes, llançament de pedres a domicilis particulars que lluíen estelades o símbols favorables a la democràcia i als presoners polítics, i un llarg i trist etcètera. Només del 8 de setembre a l'11 de desembre, es van registrar 139 agressions físiques, algunes de les quals fins i tot, tenien motivacions de caràcter racista.

La societat catalana està sent objecte d'una intervenció interessada per part de determinats actors polítics i institucionals, que justifiquen les escenes de violència policial viscudes al nostre país i que han donat la volta al món, i que amaguen i emparen, per activa o per passiva, les agressions violentes que s'han multiplicat els darrers mesos i que, malgrat ser molt minoritàries, correm el perill que segueixin ampliant-se i puguin generar un conflicte molt més important.

L'Estat espanyol, doncs, no sols estar exercint la violència indiscriminada contra la població de Catalunya per uns motius purament ideològics, vulnerant així els drets més fonamentals d'un Estat pretesament democràtic, sinó que també utilitza aquestes mateixos aparells per atorgar impunitat a qui exerceix la violència.

Es va poder veure clarament el passat 29 d'octubre quan set policies espanyols residents en un dels vaixells al Port de Barcelona van agredir físicament a uns cambrers que estaven treballant en un bar, o el passat 9 d'Octubre a València, quan es produïen agressions físiques davant l'atenta mirada i la total passivitat de desenes d'agents de la policia espanyola.

Però també ho estem veient cada dia, quan l'aparell judicial estar obrint processos per "delictes d'odi", "sedició", o fins i tot de "terrorisme", contra persones que no han comès cap tipus de violència. Mentre que cap de les desenes d'accions de violència contra activistes republicans o contra ciutadans que simplement mostraven el seu suport a les víctimes de la repressió han estat processades judicialment, i dels pocs casos comptats que hi han arribat per denúncia de la víctima, han acabat amb sentències que s'han limitat al pagament d'una multa.

Dos dels punts d'inflexió d'aquesta violència els trobem a Canet de Mar (Maresme), el passat 21 de Maig, i en el Ple del Parlament de Catalunya celebrat el divendres 25 de maig. Per una banda, un grup d'encaputxats va presentar-se a la platja de Canet per agredir activistes del Comitè de Defensa de la República mentre aquests estaven realitzant una acció de solidaritat amb llaços i creus grogues, en record i memòria per les preses i exiliades polítiques. Aquella agressió va acabar amb cinc persones ferides, algunes d'elles d'avançada edat. Pocs dies després, el diputat de Ciutadans Carlos Carrizosa i Torres, amb el suport de tot el seu grup parlamentari, arrencava, just quan s'iniciava un Ple, un dels llaços grocs que hi ha en el Parlament de Catalunya, donant així cobertura i legitimitat a les agressions viscudes pocs dies abans a Canet. En consonància amb aquest gest, el mateix partit ha afirmat reiteradament la legitimitat d'eliminar qualsevol mostra de solidaritat amb les preses i els presos polítics catalans i la demanda de la seva llibertat i el retorn dels exiliats i exiliades polítiques, emprant una justificació tan demagògica com és la pretesa neutralitat de l'espai públic.

Tot plegat evidencia l'esforç de l'estat i dels seus aparells per intentar crear un clima de confrontació social tot exercint impunement violència contra la població de Catalunya per motius purament ideològics. Dos dels darrers episodis d'aquesta violència els hem viscut a Manresa i a Verges. Per una banda, a la capital del Bages, la nit del 29 al 30 de juliol set persones van ser agredides mentre penjaven una estelada. L'increment d'agressions en la comarca del Bages la situa com un dels epicentres de l'extrema dreta. Per altra banda, la nit del 31 de juliol a l'1 d'agost un grup d'encaputxats armats amb ganivets van amenaçar la població de Verges mentre es dedicaven a arrencar, violentament, estelades i llaços grocs que hi havia penjats al municipi. En ambdós casos cap dels agredits va actuar, en cap moment, de manera violenta. Tot el contrari.

Condemnen i rebutgem aquest i tot exercici de violència contra la llibertat d'expressió, sigui aquesta exercida en l'esfera privada o en la pública, alhora que reivindicuem les places i carrers de les nostres viles com a espais d'expressió política.

Així mateix, i malgrat tot, creiem fermament que aquestes expressions de violència que s'han produït a dia d'avui continuen sent absolutament minoritàries i no són producte en cap cas de cap mena d'enfrontament civil entre partidaris d'una o altra identitat nacional, sinó que són expressions molt minoritàries d'odi, que cal aïllar i respondre des de la societat civil i des de les institucions amb més diàleg, més democràcia i més drets polítics i socials.

És per això que lamentem i denunciem la passivitat del Govern de la Generalitat davant d'aquests atacs feixistes. Així, lamentem profundament la inacció del Govern en general i del cos dels Mossos d'Esquadra en concret davant l'augment d'agressions feixistes que estem patint en els nostres municipis. Aquesta actitud contrasta rotundament amb la rapidesa amb la què la Policia Nacional Espanyola va detenir a la persona que protestava davant la visita del Jutge Llarena a Palafrugell fa uns dies. Sembla evident que ens trobem davant d'una situació tan greu com preocupant que deixa els nostres municipis totalment desemparats i indefensos davant la violència feixista.

En aquest sentit, i per tal de donar des dels municipis la resposta que no s'està donant des de la Generalitat, ens comprometem a facilitar, en la mesura de les nostres possibilitats, la creació de Comitès Populars Antifeixistes per tal de garantir la convivència en els nostres municipis. Assumim que davant l'increment d'agressions de l'extrema dreta i la passivitat del Govern davant d'aquestes, només l'autoorganització popular pot facilitar la resposta que no s'està donant des de la Generalitat.

Per tots els motius exposats, el ple de l'Ajuntament de Viladamant acorda:

PRIMER: Facilitar la creació de Comitès de Solidaritat Antifeixista compromesos amb la resistència civil activa i no violenta per tal de garantir la integritat física de veïns i veïnes, així com els bens públics i privats amenaçats per els grups de feixistes, és a dir fer el que el govern de la Generalitat no està fent.

SEGON: Instar la Generalitat que deixi de restar passiva i faci tot el necessari per aturar els grups d'extrema dreta immediatament per tal de no esdevenir còmplice d'aquells que exerceixen la violència.

....., de de 2018